

SZENT KERESZT

AZ ALSÓNÉMEDI RÓMAI KATOLIKUS EGYHÁZKÖZSÉG
LAPJA

XV. ÉVFOLYAM 10. SZÁM – 2021. OKTÓBER 3.

Magyarok Nagyasszonya

Szent István fenntartás nélkül rábízta lelkének gondját, népének jövőjét anyjára. Így gondolkodott ugyanis: nem tudom mit kell tennem, de rábízom ügyemet Arra, akire Isten a saját fiát bízta, aki Isten fiának tökéletes oltalmazója, őre, anyja volt. Messze, történelmünk ezeréves távlatában szállt fel a fohász Isten hatalmas anyjának, a Boldogságos Szűz Máriának színe elé, hogy vegyen pártfogásába minket, Istvánnak újonnan megtért népét. Népünk apostolának, első Szent Királyunknak ez a kérése azóta vissz-

hangra talált a keresztény magyarok lelkében. István órá emelte tekintetét és már akkor meggyőződéssel látta benne a világ hatalmas Királynőjét, akire emberileg kilátástalan helyzetében, először a keresztények történetében rábízhatta Népe jövőjét. Égi nagy pátró náknak, Magyarok Nagyasszonyának mondjuk és tartjuk Jézus Krisztus édesanyját és bízunk benne, eddigi történelmünk tanúsága szerint nem alaptalanul, hogy ő is népének, pártfogoltjainak tart bennünket. Ma, amikor mi köszöntjük, e nekünk, magyaroknak engedélyezett ünnepen a Szép Szűz Máriát, csak úgy látjuk őt, mint aki történelmünkben igazoltan Szent István koronájának ékes Nagyasszonya, Pártfogója magyar hazánknak és népünknek. Amikor látva István király, hogy utód nélkül

marad, akkor hitből merített saját megoldást országa érdekében. Látva a régi szép időket visszavárók készülődését, az esetleges utódok gyámoltalanságát, csak a keresztény hitből ismerhető, jónak ítélt megoldást választott. A megoldást minden, emléket őrző írásában olvashatjuk.

„Mikor már nem volt kétséges halálának hamari napja - olvassuk Hartwik apát legendájában - előszóltotta nagyjait. Atyailag intette őket, hogy a kereszténység gyenge ültetvényén csöszködjének....

e szavak után szemét a csillagokra emelve így kiáltott fel: Ég királynője! Végső könyörgésemben az országot a néppel a te oltalmadra bízom.” Először fordult elő ilyen esemény a kereszténység történelmében. Történelmi tény, hogy egy uralkodó Isten anyjának oltalmába ajánlotta egész népét. Hála Istennek nem merült feledésbe. 10 évszázad templomai, zászlói, pénzei, imái és énekei ébren tartották a magyarok bizalmát Jézus anyja iránt, akit azóta Boldogságos Nagyasszonyunknak hívunk. Rajtunk áll vagy múlik, hogy a mai idők zűrzavarában jöveink és jobb sorsunk reményében, üdvösségre számítva, mi is megőrizzük a magyarok hagyományos, máriás lelkületét. Merjük ma is oltalmára bízni életünket, családjainkat és nemzetünket,

MEGHÍVÓ

Szeretettel meghívjuk az

Alsónémedi Szent Kereszt Felmagasztalása Templomban

(2351 Alsónémedi, Templom tér 1.),

2021. október 9-én, szombaton 15 órakor

tartandó ünnepi szentmisére.

Az ünnepi alkalomra a templom teljes külső-belső fel- és megújításának

elkészülte alkalmából kerül sor.

A szentmisén megáldásra kerül az elkészült belső festés.

Szeretettel hívjuk és várjuk a szentmisét követő agapéra, közös vacsorára is!

Megjelenésére feltétlenül számítunk.

Kelemen Zoltán

Alsónémedi plébániai kormányzója

Szeretettel várunk mindenkit **október 8-án, pénteken a 18 órai szentmisére is**, melyet a Magyar Nagyasszonya Vegyeskarunk élő és elhunyt tagjaiért ajánlunk fel.

A szentmisét követően **Borbás István pánsíp-hangversenyét** hallgathatjuk meg, majd sor kerül **Kovács Róbert filmjének levetítésére**, amely a festés elkészüléséről szól, megszólaltatva a festőművészt is.

Gondoljuk meg, hogy akire Isten rábízta egyszülött fiát, annak kezében jó helyen lesz múltunk és jövőnk. Milyen eszközökkel gondoskodhatunk erről? Elvilágiasodott körünkben nem valószínű, hogy jele zászlóinkra és pénzeinkre kerül. De rajtunk áll, hogy otthonai otthonainkban ott legyen a képe vagy a szobra. Ismerjük őt és megismeri őt a mellettünk felnövő gyermek.

Gépektől dübörgő, új zenéktől hangos házakban, új divatokért lelkesedő magyarok lelkében kopott emlékként őrizzük Magyarok Nagyasszonyát. Kopottnak, hatástalannak érezzük és látjuk őseink rajongva szeretett és tisztelt pártfogóját. Hogy miért tűnik ez így nekünk? Legyen rá a felelet egy kedves legenda tanulsága.

Szent Hermann a középkor bájos, bajor szentje volt. Kisfiú korában naponta többször is átszaladt a közeli templomba, hogy meglátogassa kedves szobrát, a karján kis Jézust tartó Szűzanyát. Egyszer almát is vitt Jézusnak. Így is ábrázolják szentképeken, amint kezében tartva a piros almát ágaskodva nyújtja a kis Jézusnak. Az emberi élet legviharosabb időszakában, a serdülő években őt is eltávolította az élet egy időre az Úristentől. Évek múlva egyszer a régi templom előtt vezetett el az útja. Betért pár percre,

hogy megnézzze Isten Anyjának szobrát és látja, hogy a Szűzanya ráncos arcú, csúnya, öreg, a kis Jézus sovány, karikásak a szeméi. Szűzanyám, hát veletek mi történt? – kérdezte. A legenda szerint a Szűzanya így válaszolt: Hermann, mi mindig olyannak látszunk előtted, amilyenek benned vagyunk.

Ez a megállapítás általános érvényű. Akinek a szemében a kereszténység csúnya és öreg, az nem azért van, mert a kereszténység előregegett, hanem mert az ő egyéni keresztény élete gondozatlan, csúnya és öreg. Ha mi ma kopottnak látjuk Nagyasszonyunk őseinktől ránk maradt örökségét, melyet ők rajongva szerettek, az nem azért van, mert az oltalom elértéktelenedett, hanem azért mert mi nem vesszük azt igénybe, mert mi nem tartjuk fontosnak azt, amire őseink igénybe vették: azaz múltunk és majd jövőnk megőrzésére.

„Boldogasszony, Anyánk, égi nagy Pátronánk, nagy ínségben lévén így szólít meg hazánk: Magyarországról, Édes hazánkról, ne feledkezzél el szegény magyarokról.”

Kelemen Zoltán, plébános

52. Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszus, Budapest, 2021. szeptember 5-12.

Ferenc pápa a Hősök terén:
Jézus csodálóból követőivé kell válnunk!

Ferenc pápa szeptember 12-én Budapestre érkezett, ahol 11.30 órakor a Hősök terén bemutatta az 52. Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszus záró szentmiséjét. A NEK Titkárságának tájékoztatása alapján több száz ezren gyűltek össze szentmisét ünnepelni Ferenc pápával. A Szentatya homiliáját teljes egészében közreadjuk.

Fülöp Cezáreájában Jézus megkérdezi a tanítványaitól: „Hát ti mit mondotok, ki vagytok?” (Mk 8,29). Ez a kérdés sarokba szorítja a tanítványokat és fordulatot hoz számukra a mester követésében. Alól ismerték Jézust, nem voltak már kezdők, hiszen közel álltak hozzá, és tanúi voltak számos csodájának, ámulattal hallgatták tanítását, és mindenhová elkísérték. Mégis, nem úgy gondolkodtak még, mint Ő.

Hiányzott még a döntő lépés, amely elvezet Jézus csodálásából Jézus követésére.

Az Úr ma is rászereget a tekintetét mindannyiunkra és személyesen felteszi nekünk a kérdést: „Ki vagyok én valójában a te számodra?” Ki vagyok a te számodra? Ez egy olyan kérdés, amely mindannyiunktól nem csupán egy pontos választ vár el a katekizmus alapján, hanem személyes, életünkkel adható választ.

Ebből a válaszból születik meg a tanítványi kapcsolat megújítása. Ez három lépésben megy végbe a tanítványoknál, és mi is megtehetjük ezeket: Jézus hirdetése, döntés Jézussal, Jézus követése.

1. Jézus hirdetése. A kérdésre: „Hát ti mit mondotok, ki vagytok?” Péter válaszolt az egész csoport nevében: „A Messiás vagy”. Péter mindent elmond ezzel a néhány szóval, a válasz helyes, ám meglepő módon ezután a felismerés után Jézus „a lelkükre kötötte, hogy ne szóljanak róla senkinek” (30. vers). Miért ez a szigorú tiltás? Egészen pontos oka van:

ha kimondjuk, hogy Jézus a Krisztus, a Messiás, pontos a megfogalmazás, de nem teljes. Mindig fenyeget a veszély, hogy az emberek és nem Isten elképzelése szerinti Messiást hirdetünk.

Ezért ettől a pillanattól kezdve Jézus elkezd felfedni húsvéti identitását, azt, amelyet az Eucharisziában fedezhetünk fel. Elmagyarázza, hogy küldetésének csúcspontja valóban a feltámadás dicsősége lesz, ehhez azonban át

kell mennie a megalázó kereszthalálra. Ez azt jelenti, hogy Isten bölcsessége szerint fog mindez lezajlani, amely, ahogy Szent Pál mondja, „nem ezé a világ és nem is e világ fejedelmei” (vö. 1Kor 2,6). Jézus hallgatást parancsol messiási identitásával kapcsolatban, de nem teszi ezt a rá váró kereszt vonatkozásában. Sőt, ahogy az evangélista feljegyezi, Jézus elkezd „nyíltan” tanítani (Mk 8,32), hogy „az Emberfiának sokat kell szenvednie, a vének, a főpapok és az írástudók elvetik, megölik, de harmadnapra feltámad” (31. vers).

Jézusnak ez a megdöbbentő bejelentése minket is meglephet.

Mi is szeretnénk egy olyan Messiást, aki hatalommal rendelkezik, és nem egy keresztre

feszített szolgát. Az Eucharisztia azért van előttünk, hogy emlékeztessen bennünket, kicsoda Isten.

Ezt nem szavakkal teszi, hanem kézzelfoghatóan, megmutatva, hogy Isten a megtört kenyér, a keresztre szegezett és másokért odaajándékozott szeretet. Sokféle ünnepléssel vehetjük körbe, de az Úr mindig ott marad, egy kenyér egyszerű formájában, és engedi, hogy megtörjük, szétosszuk és megegyük. Szolgává lesz azért, hogy üdvözítsen bennünket, meghal azért, hogy nekünk életünk legyen. Innen indul a második lépés.

2. A döntés Jézussal. Az Úr kijelentésére Péter tipikusan emberi reakcióval válaszol: amikor felsejlik a kereszt, a fájdalom perspektívája, az ember fellázad. És Péter, miután megvallotta, hogy Jézus a Messiás, megbotránczik a Mester szavain, és igyekszik lebeszélről róla, hogy ezen az úton haladjon tovább.

A kereszt sohasem divatos: napjainkban sem, de régen sem volt az. Ugyanakkor benső gyógyulást hoz.

A kereszt előtt üdvös küzdelem játszódik le bennünk, amint „az Isten szerinti gondolkodás” összeütközik az „emberi gondolkodás-

sal”. Az egyik oldalon ott van Isten logikája, amely az alázatos szeretet. Isten útja távol áll minden kénysztől, magamutogatástól és diadalitasságtól, mindig a másik javát keresi, egészen önmaga feláldozásáig. A másik oldalon viszont ott van az „emberi gondolkodás”, a világ logikája, amely ragaszkodik a megbecsüléshez és az előjogokhoz, a kedvező megítélést és a sikert keresi. Itt az számít, ki mennyire fontos és erős, mi vonzza több ember figyelmét, és hogy tud előnyt szerezni a többi emberrel szemben.

Pétert elvakítja ez a szemlélet, félrevonja Jézust, és szemrehányást tesz neki (vö. 32. vers). Velünk is megeshet, hogy „félreteesszük” az Urat, a szívünknek egyik sarkába, de közben vallásosnak és jónak tartjuk magunkat, tovább járjuk a magunk szabta utat, és nem engedünk Jézus logikájának. Ő azonban velünk van ebben a belső küzdelemben, mert azt szeretné, ha az apostolokkal együtt az ő oldalára állnánk. Van Isten oldala és az emberek oldala.

Nem abban áll a különbség, hogy ki vallásos, és ki nem. A lényegi különbség a valódi Isten és az énünk istene között van.

Mennyire messze áll Ő, aki csendben uralkodik a kereszten, attól a hamis istentől, akitől elvárjuk, hogy erővel uralkodjon és elhallgattassa ellenségeinket! Mennyire más Krisztus, aki egyedül a szeretettel áll élénk, mint e világ hatalmas, győzedelmes és ajnározott messiásai! Jézus megráz bennünket, nem elégszik meg a hitről szóló kijelentéseinkkel, azt várja, hogy megtisztítsuk vallásosságunkat a kereszthez, az Eucharisztia előtt. Jót tesz nekünk, ha szentségimádást végzünk az Eucharisztia előtt, ha szemléljük, milyen törekény az Isten. Szánjunk időt a szentségimádásra.

Engedjük, hogy Jézus, az élő kenyér, kigyógyítsa a bezárkózásból, megnyisson az osztozásra, feloldja merevségeinket és magunkba zárkózásunkat, hogy megszabadítsan abból a bűnítő szolgaságból, amikor csak saját képünket védjük, és elvezessen oda, ahova ő akar. Ezzel elértünk a harmadik lépéshez.

3. Jézus nyomában járni. „Távozz előlem, sátni!” (33. vers) – így téríti észhez Jézus Pétert egy erőteljes, szigorú parancssal. Amikor az Úr megparancsol valamit, valójában ott van ő maga, és kegyelmével segít megtenni, amit kér. És Péter elfogadja a kegyelmet, és „tesz egy lépést hátra”.

52. Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszus, Budapest, 2021. szeptember 5-12.

A keresztény útja nem a siker ostromlása, hanem éppen azzal veszi kezdetét, hogy hátalépünk egyet, s ez megszabadít attól, hogy a középpontban legyünk, ki tudunk lépni közép-ről.

Ekkor ismeri fel Péter, hogy a középpont nem az ő Jézusa, hanem az igazi Jézus. Bár elbotlik még később is, de megbocsátásról megbocsátásra egyre jobban felismeri az Isten arcát. És így eljut a Krisztus iránti terméketlen csodálattól addig, hogy valóban követi Krisztust.

Mit jelent Jézus nyomában járni? Azt jelenti, hogy járjuk az élet útját azzal a jézusi bizalommal, hogy Isten szeretett gyermekei vagyunk. Ugyanazon az úton járunk, mint Mesterünk,

aki szolgálni jött, és nem azért, hogy neki szolgáljanak (vö. Mk 10,45). Azt jelenti, hogy mindennap odalépünk testvéreinkhez. Az Eucharisztia indít erre bennünket, hogy érezzük: egy test vagyunk, amelyet megtörnek a többiekért. Kedves testvérek, engedjük, hogy a találkozás Jézussal az Eucharisziában átalakítson bennünket, ahogyan átalakította a nagy és bátor szenteket, akiket tiszteltek, mint Szent Istvánt és Szent Erzsébetet is.

Csakúgy mint ők, mi se elégedjünk meg kevéssel: ne érjük be egy olyan hittel, amely csak a szertartásokból és az ismétlésekből él. Nyíljunk meg a megfeszített és feltámadt Isten

botrányos újdonságára, aki megtört kenyérként életét adja a világért. Akkor örömben fogunk élni és örömet viszünk mindenrová.

Ez a Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszus egy út végét jelenti, de legyen még inkább egy kiindulópont. Ha Jézus nyomában járunk, ez arra hív bennünket, hogy előre nézzünk, hogy befogadjuk a kegyelem átforgató ajándékát, és hogy mindennap újraébredjen bennünk a kérdés, amit Fülöp Cezareájában az Úr feltett a tanítványainak: „Hát ti mit mondotok, ki vagytok?”

Forrás: MKPK, Magyar Kurír
Fotó: MTI; Vatican Media

Kedves Testvérek!

Az Eucharisztia jelentése: „hálaadás” és ennek a szentmisének a végén, amely bezárja a Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszust és budapesti látogatásomat, szeretnék szívvel köszönetet mondani. Köszönöm a nagy magyar keresztény családnak, amelyet szeretnék magamhoz ölelni különböző rítusaival, történelmével, a katolikus és más felekezetekhez tartozó testvérekkel, akik valamennyien a teljes egység irányába haladunk.

Ennek kapcsán szívvel köszöntöm Bartolomaiosz pátriárkát, testvéremet, aki megtisztel bennünket jelenlétével. Külön köszönet szeretett püspök testvéreimnek, a papoknak, a szerzeteseknek és szerzetesnőknek és mindnyájatoknak, kedves hívek!

Külön köszönet mindazoknak, akik annyit fáradoztak ennek az Eucharisztikus Kongresszusnak és ennek a napnak a megvalósításán.

Amikor újfent hálámat fejezem ki az engem fogadó állami és vallási vezetőknek, szeretném kimondani: „**köszönöm**” nektek, Magyarország népe. A köszönömöt magyarul mondta ki Ferenc pápa. A himnusz, amely végigkísérte a kongresszust, így szól hozzátok: „A kereszt volt ezer éven reménység oszlopa, most is Krisztus jele legyen jobb jövőnek záloga”. Ezt kívánom nektek: legyen a kereszt számotokra a híd a múlt és a jövő között. A vallásos érzés ennek a gyökereihez olyannyira kötődő nemzetnek az éltető nedve. De a földbe szúrt kereszt nem csak arra indít bennünket, hogy jól gyökerezzünk meg, hanem a magasba is nyúlik és kitarja karjait mindenki felé. Arra hív, hogy ragaszkodjunk gyökereinkhez, de ne elégedjünk meg ezzel; hogy merítsünk a forrásból és adjunk inni

mindazoknak, akik szomjaznak a mi korunkban. Azt kívánom nektek, hogy legyetek ilyenek: megalapozottak és nyitottak, mélyen gyökerezők és másokat tisztelő.

Isten éltesse! A „Missziós kereszt” ennek a Kongresszusnak a szimbóluma ösztönözzön arra benneteket, hogy életetekkel hirdesétek az Evangéliumot, amely megszabadít, annak jó hírét, hogy Isten végtelenül gyöngéden szeret minden embert. A mai szeretetre éhes világban ez az a táplálék, amelyre minden ember vágyik. Ma nem messze innen, Varsóban avatják boldoggá az Evangélium két tanúját: Stefan Wyszynski bábort és Elzbieta Czackát, a Kereszt Szolgálóleányai Ferences Nővérek társaságának alapítóját. Két olyan személyt, akik közelről megismerték a keresztet: Lengyelország prímását, akit letartóztattak és elzártak, aki mindig bátor főpásztor volt Krisztus szíve szerint, az ember szabadságának és méltóságának szószólója; és Elzbieta nővért, aki igen fiatalon elvesztette látását, és egész életét teljesen a vakok szolgálatára szentelte. A két új boldog példája bátorítson minket arra, hogy a sötétséget fényre változtassuk a szeretet erejével.

Végezetül imádkozzuk el az Urangyala imádságot azon a napon, amikor Szűz Mária nevét ünnepeljük.

Régei tí, magyarok tiszteletből nem mondtátok ki Mária nevét, hanem úgy szólítottátok meg, mint a királynét. A „Boldogasszony, régi nagy pátrónátok” kísérjen és áldjon meg benneteket!

Áldásom innen, ebből a nagy városból szeretne mindenkit elérni, főként a gyermekeket és a fiatalokat, az időseket és a betegeket, a szegényeket és a kirekesztetteket. Veletek és értetek mondom:

Isten áldd meg a magyart!

2021. szeptember 12-én alkal-mam volt részt venni a Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszus zárómisében a budapesti Hősök terén, amelynek alkalmából Ferenc pápa is Magyarországra látoga-

ként Morricone zeneszerző dallamaira hasonló szép többszólamú énekekre. Az, hogy belső résztvevőként élhettük meg az eseményt, és az egész mise monumentalitása hatalmas élmény volt. Láthattuk, ahogy a miniszterelnök és a miniszterek bevonulnak, élőben láthattuk a Szentatyát, aki a pápamobilon a hívek köszöneté gyanánt minden irányba megfuttatta öltönyös őreit a 30 fok-ban. Ezen túl nekem többször is hidegrázós élmény volt még elénekelni Liszt Ferenc Tu es Petrus című grandiózus művét annak ellenére, hogy a szabadtéren nem úgy hallottuk egymást, mint egy visszhangos teremben. Ráadásul a többi szólam a 2000 fős hatalmas létszám miatt messze volt tőlünk, így az összhangzást csak a közönség élvezhette teljes mértékben, de ez mit sem vont le abból, hogy ez a kegyelmi pillanat nagy hatást tett rám és hálás vagyok, hogy az esemény részese lehettem. Frenyó Péter

tott. A Szent Margit Gimnázium öregdiákjaként a gimnázium kórusával énekelhettem a 2000 fős egyesített kórusban, amelyben Miskolctól Sopronig számos énekkar szerepelt. A vasárnapi mise előtt több hosszú, fárasztó próbán vettünk részt, köztük a szombati főpróbán, de az élmény mindenért kárpótolt. Maga a NEK zárómiséjének a szervezése, előkészítése, koordinálása hallatlan profizmusról tett tanúbizonyságot. A zenei szolgálatban a Magyar Állami Operaház zenekara és énekkara is közreműködött, az együtt előadott művek között egyaránt szerepeltek népelemek, magyar szerzők művei, mint Bárdos Lajos, Kodály Zoltán, és a Vatikán házi zeneszerzőjének, Marco Frisina atyának a művei is, amelyet saját maga vezényelt. A próbákra ő még nem tudott eljönni, így addig más dirigálta a darabokat, ezért furcsa volt, hogy a helyszínen ő ütötte a mérőt az egyéb-

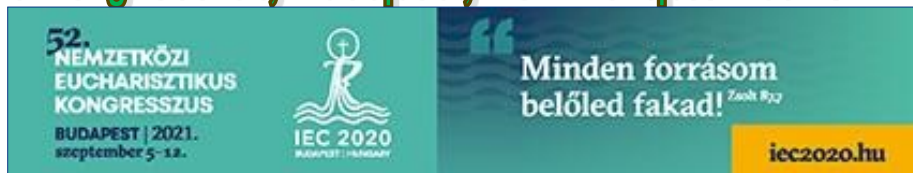

Die Tagespost, 2021.09.09., „A hét képe” (Benkó Anna Máriaslányként)

52. Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszus, Budapest, 2021. szeptember 5-12.

ÉLMÉNYEINK A NEK-en, NEKtek!

a Bálint család beszámolója,
egy-egy esemény
egy-egy családtag tollából...

A Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszus (NEK – angol rövidítése IEC) a római katolikus egyház 4 évente megrendezett, világméretű eseménysorozata, melynek célja az oltárszentség megismerésének és tisztelésének elmélyítése. 1881. júniusában Franciaországban szervezték meg az első kongresszust, a 34.-et Budapesten rendezték meg 1938-ban. A 2020. évi 52. kongresszusnak ismét a magyar főváros adhatott otthont, amelyet végül a világjárvány miatt 2021. szeptember 05. – 12. között tartottak meg.

NEK számokban:

- A kongresszus 83 ország zarándokait látta vendégül.
- 600 újságíró, fotós volt jelen a kongresszuson és közel 250 országában közvetítették az eseményt.
- A szolgálatot teljesítők átlag életkora krisztusi 33 év.
- Legidősebb önkéntesünk 82 éves, összesen 2500 önkéntes segítette a rendezvényt.
- A szentségimádáson 40 közösség tagjaiból álló kórus végezte a zenei szolgálatot és 120 gyóntató papnál számos nyelven volt lehetőség gyónásra.
- Forráspont népszerűsége töretlen: az első alkalmon 2500, a másodikon ötezer, míg a mostanin majdnem 13 ezren vettek részt.
- A nyitószentmisére 77 busz érkezett, a záró szentmisére 336 busz érkezett. a kongresszus alatt összesen 618 busz szállította a zarándokokat.
- A Hősök terén egy 2000nm-t meghaladó színpad épült fel. A színpadok és lelátók nagysága, amelyet a kongresszus alatt használtunk meghaladta az 5 ezer négyzetmétert. 10 km kordont kellett kihelyezni és 19 ezer széket.

A kongresszusnak egész héten a Hungexpo adott otthont, ahol laudes, katekézis, tanúságtétel, szentmise, előadások és kulturális programok színesítették a napot. Pénteken volt szerencsém nekem is részt venni ezen az eseményen. Több mint ötezer fő volt ezen a napon a programnak helyt adó pavilonban, azonban a tágas térnek és a jó szervezésnek köszönhetően ez alig volt érezhető. Jó érzés volt sok különböző helyről jövő ismerőssel összecsalódni és ismerős atyákkal (többek között Marci atyával) egymásra köszönni. Érdekes volt megtapasztalni a sokszínűséget, amely a napot - melynek tematikája a HIT volt - jellemezte: a laudes főcelebránsa a zágrábi érsek volt; a katekézist a prágai érsek tartotta; a szentmisét a luxemburgi bíboros celebrálta; az előadók között volt olasz, venezuelai, dél-koreai atya; a zenei szolgálatban az Állami Operaház zenekara, a Kodály Zoltán Kórusiskola kórusa a Bencés rend kórusa működött közre. Számomra azonban a legtöbbet Áder János, köztársasági elnökünk tanúságtétele adta. Érezhető volt, hogy ez a rendkívüli beszéd sok résztvevő szívét megnyitotta, hiszen állva tapsolták őt visza. Hosszan lehetne erről írni, de aki kíváncsi rá el tudja olvasni a Magyar Kurír katolikus hírportálon, egyetlen rövidke részletét az előadásának azonban én is megosztanék itt, amely nagyon tetszett nekem: Áder János elmesélte, hogy egy adventi fogadáson Szabó István református püspökkel beszélgetve idézte József Attila sorait: „Az Isten itt állt a hátam mögött, s én megkerültem érte a világot.” Erre a püspök megkérdezte őt: „És miért nem fordult meg?”

Péntek este a fiataloké volt a főszerep, hisz akkor tartották a Forráspont ifjúsági estét, ami egy Ákos koncerttel kezdődött. Akit egy meglepetés vendég Lackfi János követett, utána pedig zenés dicsőítés, tanúságtételek voltak és az este pedig egy szentségimádással zárult. Számomra többszörösen is különleges élmény volt a NEK. Az egyik legmeghatározóbb emlék, amit kaptam az az, hogy mint fotós dolgozhattam az Eucharisztikus Kongresszuson, így ott lehettem minden eseményen, amit meg is örökítettem az utókornak (ez hatalmas megtiszteltetésnek érzem). A másik igazán különleges élményem pedig a fentebb leírt Forráspont volt, hiszen több ezer fiatal keresztény testvéremmel együtt ünnepelhettem Jézust.

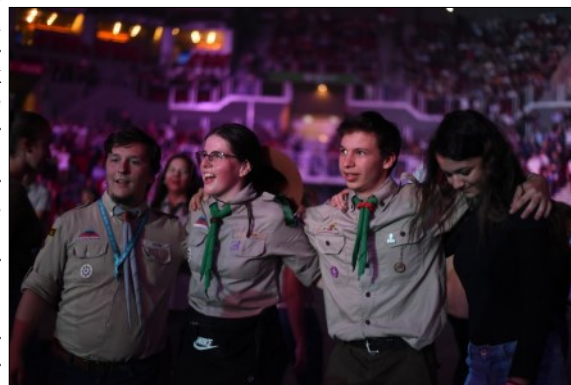

A Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszus szombati napján a Családok Jézusban Közösség és a Katolikus Társadalmi Napok közösségi családi napot szervezett a

Margit-szigetre. Szerencsére az idő is kedvezett eme napon, így nem kellett az esőtől tartani. Sok család vett részt a különböző programokon. A nagyszínpad fellépői között szerepelt a Kaláka, a Dicsőítő zenekar, Bérczesi Robi és még sokan mások. A több mint 70 felállított sátonál lehetőség volt megismerkedni a civil szervezetekkel, vallási csoportokkal, szerzetesrendekkel illetve kézműves program és lelki beszélgetések is várták az oda látogatókat. Személy szerint nekem az tetszett a legjobban, hogy ennyien eljöttek, és jó volt látni, hogy ilyen sok kisgyermek is jelen volt.

A szombati szentmisét a Kossuth téren Erdő Péter bíboros celebrálta. Már a Kossuth teret körülvevő utcákon végig ültek az emberek, fiatalok, idősek, székeken vagy a földön. Szívmelengető volt látni azt a rengeteg embert, aki ugyanazért jött itt ma össze mint mi. Mivel regisztrált csoporttal vettünk részt ezen az eseményen, ezért a kordonon belülré kerültünk. Lenyűgöző volt a Parlamenthez ilyen közel résztvenni egy szentmisén. Az áldozást a cserkész önkéntesek kísérték, fehér zászlóval jelezve a helyeket. Sok lelkes fiatal segítette a rendezvényt. Jó volt látni, amikor a Bíboros bejelentette, hogy 3 év múlva Ecuador rendezheti meg az eucharisztikus kongresszust, hogy a sárgába öltözött ecuadoriak kitörő örömmel fogadták ezt. Én pedig rácsodálkoztam, hogy milyen nagy dolog az, hogy a világ másik feléről eljöttek hozzánk: érdekelte őket a mi fővárosunk, a mi általunk rendezett kongresszus.

52. Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszus, Budapest, 2021. szeptember 5-12.

Szombaton a szentmisét követően gyertyás körmenet indult a Parlamenttől a Hősök terére, így kísértük át az oltári szentséget a másnapi szentmisére. Szerintem már a szentmisén is mindenki erre a körmenetre hangolódott, amelyen csodálatos érzés volt résztvenni. A menet indulásakor a segítő önkéntesek mindenkinek osztottak egy kis fáklyát így a leereszkedő sötétségben több ezren világítottuk be a körmenet útvonalát. Az útvonalon végig hangszórók voltak felszerelve, amelyek segítettek, hogy minden résztvevő együtt tudjon énekelni és hallja az elmélkedéseket is. Felemelő érzés volt látni ezt a sok együtt éneklő embert, és azokat is, akik a járdákról, ablakokból integettek és üdvözöltek bennünket. Még nagyobb élmény volt amikor a már jól ismert ének, amely a kongresszus himnusza volt, „Krisztus kenyér s bor színében...” refrénjét egy szívvel énekeltük több ezren és minden fáklya a magasba emelkedett, jelképesen mintha az egész világot szeretné beragyogni ez a fény. A legnagyobb élmény pedig az a látvány volt, amikor a körmenet eleje már a Hősök terén volt, (mi kb. a közepén) míg a vége szinte még csak az Andrassy út elején, az Andrassy út mindkét oldalán pedig végig cserkészek is tartottak fáklyát és ezek a kis fények beragyogták azt a rengeteg hívőt, aki részese akart lenni ennek - az ember életében talán csak egyszeri – gyönyörű eseménynek.

A 52. Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszust záró "statio orbis" misét, vagyis a városért és a világért bemutatott szentmisét egyházunk főpásztora, Ferenc pápa celebrálta vasárnap Budapesten. Az egyház és az országunk számára is jelentős esemény volt. Biztosan mindenki olvasta a hírekben a pozitív és sajnos a negatív véleményeket ezzel kapcsolatban. Viszont, amikor a Hősök terén és az Andrassy úton lévő nagy tömegben hallgathattam és láthattam a pápát, aki magyarul mondta, hogy "Isten áldd meg a magyart", akkor éreztem igazán, hogy

megérkeztem, hogy jó helyen vagyok. Jó magyarnak lenni, jó kereszténynek lenni, mert áldottak vagyunk a Szentatya és Isten által! A 2000 fős kórus zengő éneke és a több százezer ember és pap közös imádsága áhitatosabbá tette a szentmisét. Külön jó érzés volt, hogy ismerős önkéntessel, Benkó Petivel is találkoztunk és együtt vettünk részt ezen az eseményen, ami a csúcspontja volt az egy hetes rendezvénynek.

Némediek csodálatos találkozása a pápai misén

Serebán Amira Réka elsőáldozó volt a kongresszus nyitómiséjén

Egyházközségünk tagja, Morvai Róbert a kongresszus ideje alatt a hangosítási munkákban vett részt.

Ferenc pápa mikrofonkábele

Hatalmas keverőpult a Hősök terén felépített oltár előtt.

A Kossuth téren zajlott szentmisét követő fáklyás körmenet további némedi résztvevői

Zarándoklat Máriapócsra

Hűvös szellő és sötét égbolt köszöntött minket 2021. szeptember 18-án, ahogy útra keltünk zarándokutunkra, Máriapócsra. A busz az Alsónémedi Szent Kereszt felmagasztalása Templom jobb oldalán várt, ahonnan pontosan 05:30-kor indult Inárcsra, hogy ott felvegye a zarándokút további résztvevőit.

Inárcsról indulva közös imádsággal, énekekkel kezdtük meg utunkat. Míg az autóbust Laci, addig Mennyei Atyánknak köszöntését Jolika néni vezette. Szívünk első gondolatát elengedtük az égbe, ahonnan a Mennyei Atyánk áldását kértük, hogy elkerüljön az eső, és szerencsésen tegyük meg az előttünk álló napunk minden egyes lépését.

Kelemen Zoltán Atya és a kakucsi csapat egy kisbusszal indult el, és egy szolnoki pihenőhelyen köszönhattunk egymásnak először. Innen tovább haladva az első fő állomásunk Debrecen volt.

Mielőtt betértünk a debreceni Református Nagytemplom gazdag múltat magába záró falai közé, ahol egykoron II. János Pál pápa is járt, rövid látogatást tettünk a templom előtt elterülő Kossuth-téren. A padok a parkot ölelve helyezkedtek el szorosan egymás mellett, és bárhová is ültünk, Debrecen gazdag látképe nézett vissza ránk: a Kossuth Lajos szoborcsoport, a ritmusra játszó szökőkút, a szél ütemére hajladozó fák és cserjék, gyerekvasút, a Hotel Aranybika, kávézók, éttermek és Debrecen 120.000 darab színes mozaiklapocskából kirakott címere.

A Debreceni Református Nagytemplom előtt 10:00-kor volt a gyülekező. Itt az idegenvezető hölgy kísért be minket a 2000 férőhelyes épületbe. Elfértünk.

A sárgára festett templomba érve hófehér, boltíves falak fogadtak minket, barnára festett padok és arannyal bevont díszes orgona között ismerhettük meg gazdag történelmét. A falakon és kihelyezett vitrinekben Károli Gáspár első magyar biblia fordítását láthatuk, míg a toronyba felsétálva, az ablakok előtt több négyzetméteren felépített makettek sorakoztak. A toronyban a Rákóczi-harang melletti ajtón kilépve, a két torony közötti panorámajárdáról kitekintve Debrecen látképe tárult eléink.

Debrecenből a sárkányok földjére, Nyírbátorra menet borús, szeles, eső mosta táj fogadott, de ahogy a Minorita templom épülete elé ért az autóbusz, lassanként kisütött a nap, és a közeli tavacska kacsalakói is kimerészkedtek a náddal körbevett, a Báthori-család sárkány-jelképével díszített Papok-réti-tóra.

A Báthori István által épített gótikus stílusú templom hófehér falai, égbe nyúló sötétszürke tornya pazar berendezésű, szemet gyönyörködtető, gazdagon díszített barokk oltárait az épület hosszúság, csúcsíves ablakain keresztül beszűrődő napfény világította meg nekünk. A templomba menet először néhány lépcsőfokot kellett megtennünk, hogy a templomterembe léphessünk. Az első, bal oldali oltár Jézus Krisztus keresztútjának valamennyi momentumát egyenként ábrázolta. Amíg szemünk az oltár művészi alkotásainak rabjává vált, szívünket fájdalom járta át, ahogy a keresztút állomásait vettük sorra az idegenvezetővel. A főoltárral szemben lévő jobb- és baloldalon további két mellékoltáron angyalok és szentek szobrai és festményei foglaltak helyet. A főoltár 12 méter magas tetején Szent-Mihály aranyba öltöztetett arkangyal győzelmi pilla-

nata látható, amikor legyőzte a Sátánt, akit itt koromfekete, szárnyas, démoni szörnyetgként ábrázoltak.

Nyírbátor után Máriapócs következett, és alig negyedóra után a buszról ismét leszállva immáron a várva várt zarándokutunk végső állomására érkeztünk. Hűs, párás volt a levegő, ahogy a hatalmas, sárgára festett templom felé vettük az irányt. Bár minden keresztény templomnak megvan a maga varázsa, itt kifejezetten érezni lehetett azt a hatalmas isteni erőt, ami annyira húzott minket a kegytemplom falai közé, ahol István Atya történelmi beszámolóját hallhattuk, mely röviden a következő volt:

1696 november 4-én a pócsi aprócska fatemplomban imádkozó hívek arra lettek figyelmesek, hogy a templomnak adományozott festmény a Szűzanyáról és a kis Jézusról könnyezni kezdett. A könnyező Szűz Mária festményének híre egészen a bécsi udvarig jutott, ahol az akkor uralkodó I. Lipót –felesége nyomatékos közbenjárására– a képet a bécsi udvarba vitette. Innen a pócsiak részére az uralkodó, hosszas unszolásra, egy másolatot küldött vissza Pócsra. A pócsi lakosság látta, hogy ez nem az eredeti kép, melyet Lipót elvitetett tőlük, de ennek ellenére 1715 augusztus 01-jén ezen a képen is könnyezni kezdett a Szűzanya. A csoda híre hamar elterjedt, és a picinyke fatemplom a második könnyezést követően oda látogató zarándokok nagy száma miatt kinőtte magát, és indokoltá vált egy nagyobb templom építése, melyet Szent-Mihály tiszteletére szenteltek föl. Számtalan csodát jegyeztek fel, amely itt történt, többek között azt, amikor egy közeli település plébánosa egy haldokló gyermeket vitt a képhez, a gyermek megérintette a könnyező képet és meggyógyult.

A harmadik könnyezés alkalmával, 1905 decemberében egy halványlila, csipkeshélű kendővel felitatták a Szűzanya könnyeit, mely kendő azóta is ott áll elzárva a templom egyik oltáránál, a festmény alatt, melyet megérintve kér áldást Máriától évente több százezer zarándok a kegyhelyen.

A közeli fatemplomban, míg az eső odakint lassan csepergett, és mi a falakon egymást követő színesebbnél-színesebb ikonokat pász-

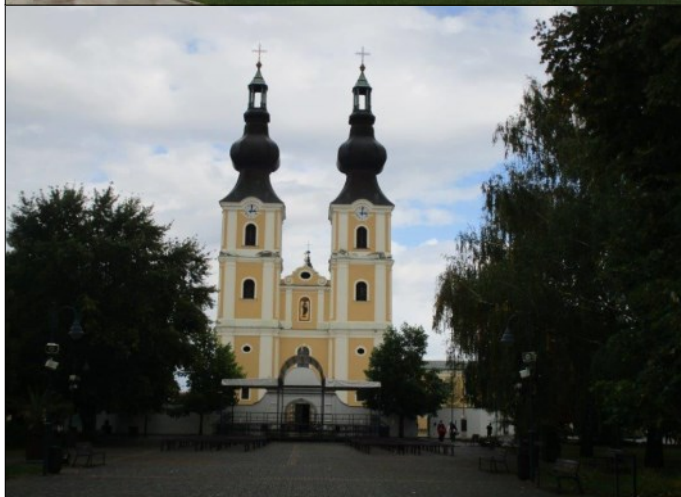
táztuk a tekintetünkkel, és átélhettük, milyen érzés lehetett egy apró templomban ülve részesei lenni egy ilyen világméretű csodának, István Atya folytatta érdekesítő személyes történeteit, hogyan kérte a Mennyei Atya segítségét életének legfontosabb döntéseiben, családját érintő kérdésekben, melyekből mind ugyanazt az üzenetet vonta le: „Kérj, és megadatik!”

Útban hazafelé újabb imádságokkal és énekekkel fejeztük ki köszönetünket Mennyei Atyánknak az egész napos védelemért. Bár, már este volt, és mindenki csendben ült a he-

lyén, ha a testünk egy kicsit meg is fáradt ezen a hosszú úton, de lélekben feltöltődve, teljes nyugalommal értünk haza. Azon a napon három különböző település lakói teljes egyetértésben és barátságban utazott együtt egy egész napig, ledöntve a városhatárokat, és szikrányit sem lehetett érezni azt, hogy nem ismernénk egymást. Már több hét eltelt azóta a szombat óta, de szeretettel gondolunk vissza arra a napra. Aki egyszer egy ilyen kegyhelyen járt, vágyik vissza, és vágyik egy újabb lehetőségre, egy újabb zarándokútra, és egy újabb találkozásra a Mennyei Atyával. Ezek a csodák, ezek a kegyhelyeken manifesztálódott isteni megnyilvánulások hűen bizonyítják a Bibliában is megtalálható üzenetet:

„Jöjjetek én hozzám mindnyájan, akik megfáradtatok és megterheltetek, és én megnyugosztalak titeket. Vegyétek föl magatokra az én igámat, és tanuljátok meg tőlem, hogy én szelíd és alázatos szívű vagyok: és nyugalmat találtok a ti lelkeiteknek. Mert az én igám gyönyörűséges, és az én terhem könnyű.”

Józan Regina

Földművesek Napja

2021. szeptember 18-án Alsónémedi adott otthont az V. Földművesek Napja, országos rendezvénynek. Immáron ötödik alkalommal került sor, a földművelő gazdák megbecsülésére létrehozott Földművesek Napja, a kormányzati határozat értelmében Földművesek Emléknapja megrendezésére.

A katolikus egyház részéről Hefler Gábor újhartyáni plébános atya áldotta meg az egybegyűlteket.

Az ünnep alkalmából a katolikus- és református egyházak egyesített kórusa közösen énekelt, többek között Szőnyi Benjamin: Szántó-vető ember éneke című művét.

A Szántó-vető ember Éneke

Az elmúlt nyáron, Debrecenben, a református kollégiumban tett látogatás alkalmával találkoztam egy nagy táblával, melyen az ódon iskola híressé vált egykori diákjait sorolják fel. Szőnyi Benjamin neve is megtalálható e hosszú felsorolásban, aki Alsónémedin született 1717. december 10-én, és 1730-ban került a híres kollégium falai közé. Életéről olvashat(t)unk az Alsónémedi Hírmondó hasábjain is: Szegvári Tibor írása 2017. decemberében jelent meg településünk újságjának 18. oldalán.

Szőnyi református lelkészként Hódmezővásárhelyen működött. 1742-ben választotta meg a gyülekezet. 1743 szeptemberétől két éven keresztül külföldi egyetemeken képezte tovább magát, majd visszatérülve Hódmezővásárhelyre, közel ötven éven keresztül munkálkodott lelképásztorként. 76 évesen, 1794. szeptember 14-én távozott el a földi életből.

Lelkeszi munkája mellett egyházi íróként is számon tartják. Művei közül több letölthető a HÓDMEZŐVÁSÁRHELY-ÓTEPLOMI REFORMÁTUS EGYHÁZKÖZSÉG internetes oldaláról.

Legnépszerűbb alkotása a „Szentek hegedűje” című énekeskönyv volt, amely az 1762. évi első kiadását követően még a szerző életében tízszer megjelent. Utoljára 1904-ben adták ki.

A szerző nagyon széles tárházát adja az énekek témáinak: Könyvének első részében „a keresztyéni szent életéről” szerepelnek költemények. Minden napra írt reggeli-, és esti éneket, írt a hitről, reményről, szeretetről, bűntőléről, de a halálról, feltámadásról is találunk énekszöveget. Külön csoportba sorolhatók az ünnepekre írt énekszövegei. Nagyon termékeny író volt: nem ritkák a 20-30, de akár több versszakos énekek sem.

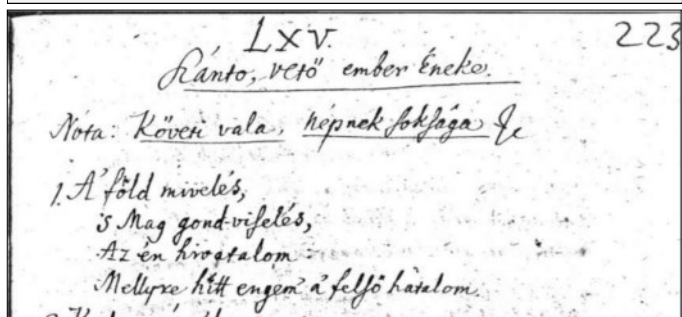
A második részben találhatók „különböző állapotokra való énekek”-ben különböző foglalkozású emberek fohászaival találhatók. A teljesség igénye nélkül: király, főbíró, földesúr, udvari szolga, jobbágyok, lelképásztor, orvos, mesterember, céhbéli mester, kalmár, éjjeli vigyázó, vitézek, tanítók, tanulók, szőlőpásztor. Találhatók énekek különböző gondban, nehézségben élők számára is: „szülő asszony kiáltása”, szükség idején, bőség idején, de olyan hétköznapi tevékenységekhez is, mint „munka közben”, éjszakai elmélkedés, szüretkori ének, templomba menéskor, -jövéskor, felöltöztetéshez, levetkőzéshez... A vaskos kötet minden énekénél megjelöli azt a dallamot (nóta), amelyre énekelni lehet az általa írt szöveget. Ezek java-részt zsoltárdallamok.

Debrecenből hazaérve, átlapoztam a „Szentek hegedűjének” internetes változatát. Nagyon megörültem, mikor felfedeztem a „Szántó-vető ember Énekét”. A 14 versszakból négyet énekeltünk a Földművesek napján. Szőnyi a „Követi-vala népnek sokasága” dallamát írta elő az ének előadására. Ez az éneket az 1675-ben Nagyszombatban kiadott Kisdi Benedek: Cantus Catholici énektárában találhatjuk meg. (1675-ben már a második kiadás) Így elmondhatjuk, hogy egy abszolút ökumenikus éneket énekeltünk: református szöveggel és katolikus dallammal. Ráadásul a szöveg egy alsónémedi születésű ember szerzeménye. Jó volt énekelni!

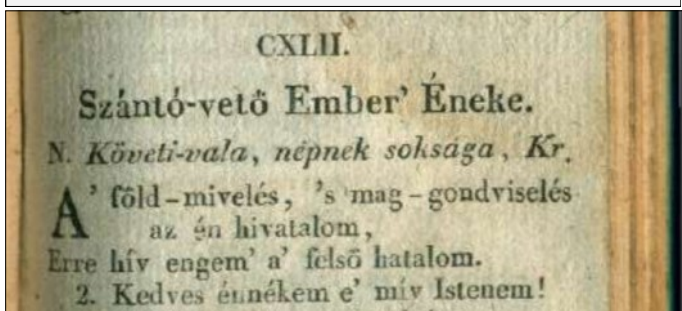
Benkó Péter

A Szentek hegedűjének címlapja (1830)

A „Szántó, vető ember Énekének” kézírata (Nóta: Követi vala)

A Szántó-vető ember Éneke az énekeskönyvben (1830)

Templomunk búcsúmiséjét szeptember 19-én, 10 órakor tartottuk, utána körmenet is volt.
A szentmisét Futó Béla piarista atya celebrálta.
Köszönjük szépen mindenkinek, aki segített szebbé tenni az ünnepet!

Bálint Lajosné Terike nénitől, egykori kórustagtól búcsúzunk

Tisztelt Családtagok, Rokonok, Énekarosok, Ismerősök!

Az Alsónémedi Római Katolikus Énekar nevében szeretnék búcsúzóul pár szót szólni. Ezek a percek sajnos soha senkinek nem könnyűek! Különösen nem, amikor ismét egy régi társunk fekszik a ravatalon. Már régen találkoztunk vele, régen énekelhettünk együtt a jó Istent dicsérve. Mégis nehéz a búcsúzás, hiszen mindenki régi emlékek tűnnek elő, a közös éneklések hosszú sora.

Terike néni a Nőikar megalakulását követő évben, 2006-ban csatlakozott az énekarhoz. Jelen volt Mátraverebély-Szentkúton is, amikor az énekar felvette Magyarok Nagyasszonyának nevét. Ennek pedig éppen most lesz 15 éve. Énekelte az első nagy évváró hangversenyen is, ugyanazon év adventjében. Ezt követően hosszú éveken keresztül pontosan megjelent a próbákban, miséken, hangversenyeken. Soha nem késett, az órát hozzá lehetett volna igazítani. A 2013. évi volt az utolsó hangversenye. 2014-ben a nagycsütörtöki-, és a húsvéti miséken, valamint énekarunk névnapján, október 8-án énekelte még, de év végén, a hangversenyt már nem tudta vállalni. Amikor már nem tudott jönni, sokszor mondta, hogy milyen jó lenne még közöttek, veletek énekelni.

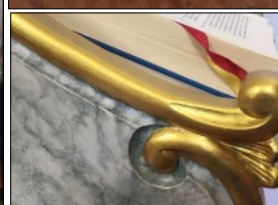
Kedves Terike néni! Az Alsónémedi Magyarok Nagyasszonya Kórus nevében köszönöm, hogy együtt énekelte velünk életében! Az ezredfordulón életre hívott énekből tizenhat dalostársa várja odaát, hogy az angyalok kórusával együtt zengjék Isten dicsőségét! Emlékét kegyelettel megőrizzük. Terike néni! Nyugodjon békében! A család pedig fogadja őszinte részvétünket! Benkó Péter

Szeptember 5-én, a 11 órai szentmise keretében imádkoztunk az új tanévért (**Veni Sancte**), valamint sor került az iskolatáskák megáldására. Körülbelül 50 gyermek hozta el a táskáját a templomba.

Szeptember 26-án mindkét szentmise (11 és 18 óra) keretén belül került sor a Betegek Szentségének kiszolgáltatására. Mindazok, akik részesültek a szentség kegyelmeiben, kulcstartót kaptak emlékül.

Szeptember 15-én Elisch János solymári díszítőfestő- és aranyozó mester ismét dolgozott egyházközségünkben. Fiával, és feleségével érkezett. Erzsébet a plébánián végzett kutatást az anyakönyvekben, Richárd a temetői kápolna márványtáblájának feliratának betűit aranyozta. A mester a templomban az orgonaszekrény - állványok okozta - sérüléseit, és az ambó aranyozási hiányosságait javította ki.

Jézus Szentséges Szívének Családja

Imacsoportunk október 7.-én csütörtökön este 6-kor szentségimádást tart a templomban. Ezen az imaórán betegeinket visszük az Úr Jézus szívéhez. Nagy bizalommal ajánljuk őket az Ő oltalmába. Jézus, Te azt mondtad: A betegekért és a bűnösökért jöttél e világba! Az elveszett bárányokért! Uram, Üdvözítőm! Te ismered az emberi gyöngeséget... Olvasol a megtört szívekben... Bocsáss meg nekik és ird be nevüket a Te szerető szíved rejtekébe! Szűz Mária szerető gondoskodással gyűjtötte össze a könnyeidet és szent véreket a bűnösök számára. A rózsafüzér titkain elmélkedve valahányszor ott vagyunk Veled és újra átéljük szenvedésed kínjait! Így nevelsz, tanítasz bennünket keresztjeink kitaró hordozására! Veled hordozva a keresztet, egygyé

válunk szenvedéseinkben és örömeinkben is! Megértjük és megköszönjük Neked, annak a felismerését, hogy a szenvedés nagy érték a kitaró és hűséges Istenszolgálatban. Köszönjük Neked Megváltónk! Rózsafüzér királynője! Magyarok Nagyasszonya! Imádkozz velünk és értünk Szent Fiadhoz! Égi Édesanyánk! Oltalmazd meg Magyarországot! Bíborosunkat, püspökeinket, papjainkat, szerzeteseinket, családtagjainkat, közösségünket, és az egész Magyar egyházat! Mindazoknak, akik még nem tudnak hinni, add meg az élő hit kegyelmét, hogy ez az ország, Mária országa, a Te országod lehessen! Tisztíts meg minket bűntől a szentlélek tüzevel és vezess el szent Fiadhoz Jézushoz Amen.

őzv. Szlovicsák Balázné

Októberben a Jézus Szíve Családjában a kilencedet imádkozzák:

Szept.30 – Okt. 8	Okt.9 – 17	Okt.18 – 26	Okt.24 – Nov. 4
Györfvári Pálné Végh Antalné Nagy Balázné Horváth Albertné	Nagy Attila Bársony Lászlóné Molnár Gáborné Varga Pálné	Józan Regina Kiss Menyhértne Nagy Jánosné Jakab Mária Kiss Katalin.	Acsai Lászlóné Józan Annamária Bolonovszky Lászlóné Kiss Albertné

MÁRIA RÁDIÓ IMAKÖR

Mária rádió imakör Égi Édesanyánk imacsoportja október 4.-én 18-órakor közös imádságot tart a templomban. Énekekkel köszöntjük Szűz Anyánkat. Ezt követően felolvassuk a hozott imaszándékokat, kéréseket, hálaadásokat és egy rózsafüzér imádsággal átadjuk nagy bizalommal és szeretettel Égi Édesanyánknak. Kérjük, hallgassa meg szívünk gondolatait! Megemlékezünk Lisieux-i kis szent Terézről, szent angyalainkról, kérjük közbenjárásukat érettünk Jézusnál! Okt. 7.-én rózsafüzér Királynőjének ünnepén, 8.-án Magyarok nagyasszonyának ünnepén szentmisét ajánlunk fel a Szűz Anyánk, Égi Édesanyánk tiszteletére és imádkozunk énekarunk élő és meghalt tagjainak lelki üdvéért. Ezt követően pedig beszélgetést kezdeményezünk arról, hogy az életünkben hol foglal helyet Mária. Ki Ő számunkra, mikor tapasztaljuk jelenlétét életünk útján... tanúságok... Egy szép Mária Énekekkel megköszönjük Szűz Anyánknak, hogy újra Vele lehettünk!

Okt.1-én, első pénteken imádkozunk papjainkért, papi hivatásukért.

Okt.5.-én szent Fausztinához imádkozunk az irgalmasság órájában.

Okt.6.-án a Szűz Anyához visszük énekarunk tagjait és kérjük, legyen, a mi oltalmazónk segítsen, hogy énekkunket hallgatva minden lélek Istenre találjon!

Okt. 15-én Avila-i szent Terézre emlékezünk az egyház tanítóira és misztikusra.

Okt. 21.-án Nemzeti ünnepünkön Édes Hazánkért Magyarorszáért ajánljunk fel szentmisét és köszönjük meg vértanúinknak példamutató kitartását! Isten jutalmazza meg őket az örök élet boldogságával!

Oh, Mária! A megtestesült igének szülője és a mi legédesebb anyánk! Itt vagyunk a lábaid előtt, mialatt felvirrad egy új nap hajnala, Isten új nagy ajándéka. Kezedbe és szívedbe helyezzük egész valónkat. Mindenünk a Tied legyen! Értelmünk, akaratunk, testünk és lelkünk! Alakíts bennünk anyai szeretetteddel új életet! A Mi Urunk Jézus életét! Mennyei Királynője! A legkisebb értékű cselekedeteinket is támogasd anyai sugallataiddal! Add, hogy a szent és szeplőtelen áldozatnál mindenünk tiszta és Istennek tetsző legyen! Jóságos Anyánk! Tégy minket szentekké amint ezt tőlünk Jézus elvárja és a Te szíved vágyakozva kéri! Ámen.

őzv. Szlovicsák Balázné

Évekkel ez előtt Paul Morphy volt a sakkvilág bajnok.

Egy napon értékes festmény előtt állt, melyen a következő felirat volt olvasható:

- A sakkjátékos. Sátán és egy fiatalember volt a két játékos.

Nagy tétért folyt a parti: az ifjú lelkéért. A játék rosszul állt a fiatalember részéről. Figuráit nem tudta anélkül elmozdítani, hogy matthelyzetbe ne került volna. Az arcán kétségbeesés tükröződött: Elveszítette a lelkét! Morphy, aki jobban értett a sakkhoz,

sakktáblát hozatott magánál, olyan állásban állította fel a sakkfigurákat, mint ahogy az a képen volt. Átvette az ifjú szerepét, s meglépte azt a lépést, amely az ifjút megmenthette volna a vere-ségtől.

Az élet ilyen játék volna? S talán nem ismersz már több lépést, amely megmenthetne téged a pusztulástól? Akkor engedj át az irányítást annak,

aki a játék minden húzását ismeri: Jézus Krisztusnak.

mint a kép festője, egy darabig nézte a képet, aztán egy

Az idei első(!) próbáját tartotta szeptember 7-én a Magyarok Nagyasszonya Énekar.

Sajnos a vírushelyzet okozta intézkedések nem tették lehetővé a közös gyakorlásokat.

Ezért emlékezünk meg most erről a különleges alkalomról, hogy—bár igaz, nem teljes létszámmal, de—már a közösségi házban lehetőség nyílt a találkozásra.

Örültünk egymásnak...

**Szentmisék, liturgiák és a tervezett programok,
kérjük figyeljék a hirdetések az esetleges változások miatt!**

Hétfő	Kedd	Szerda	Csütörtök	Péntek	Szombat	Vasárnap
27.	28. 19 óra Kóruspróba	29. Szent Mihály Napja	30. 18 óra Szentségimádás	1. Nincs szentmise!	2. Szent Őrőangyalok Napja	3. Évközi 27. 11 óra Szentmise Barotai Endre 19 óra Szentmise
4.	5. 19 óra Kóruspróba	6.	7. Rózsafüzér Királynője, Olvasós Boldogasszony 18 óra Szentségimádás	8. Magyarok Nagyasszonya ünnepe Betegek és idő- sek látogatása 18 óra Szentmise 19 óra Hangverseny és filmvetítés	9. 15 óra Szentmise Templomszente- léssel, ezt köve- tően agapé Mindenkit szeretettel várunk!	10. Évközi 28. 11 óra Szentmise 14 óra Délegyházán Zoltán atya bú- csúi szónok, énekkar fellép (Fazekas Gábor) 18 óra Szentmise
11.	12. 19 óra Kóruspróba	13.	14. 18 óra Szentségimádás	15. 18 óra Szentmise Bérmálkozók lelkigyakorlata (Vác)	16.	17. Évközi 29. 11 óra Szentmise 18 óra Szentmise
18.	19. 19 óra Kóruspróba	20.	21. 18 óra Szentmise	22. Nincs szentmise!	23. Nemzeti ünnap	24. Évközi 30. 11 óra Szentmise 18 óra Szentmise
25.	26. 19 óra Kóruspróba	27.	28. 18 óra Szentségimádás	29. 18 óra Szentmise	30. Óraátállítás	31. Évközi 31. 11 óra Szentmise 12 óra Sírköszentelés 18 óra Szentmise
1. Minden- szentek ünnepe A szentmisék rendjét kérjük, figyeljék a hirdetésekben.	2. Halottak napja	3.	4.	5. 18 óra Szentmise	6.	7. Évközi 32. 11 óra Szentmise 18 óra Szentmise

Sírköszentelés

Október 31-én, vasárnap, a 11 órakor kezdődő szentmisét követően, körülbelül 12 órakor sírköszentelést tartunk a temetőben.

A sekrestyében lehet feliratkozni.

Október 7-e Rózsafüzér Királynője, más néven Olvasós Boldogasszony napja. E hálaünnepén Mária közbenjárásáért, Isten segítségéért imádkoznak a keresztény hívek. Az olvasó imádkozása a domonkos szerzeteseknek köszönhetően a XV. század folyamán nyerte el mai formáját. Mária e jeles ünnepét V. Piusz pápa (1566–72) rendelte el a lepantói csata emlékezetéül, először Győzelmes Boldogasszony néven. Imádkozzuk a Rózsafüzért gyakorta.

SZENT KERESZT - Az Alsónémedi Római Katolikus Egyházközség Kiadványa. Megjelenik havonta.

Szerkesztők: Dr. Urai-Tóth Éva, Benkó Péter

A szerkesztőség e-mail címe: szentkereszt2351@gmail.com

Köszönettel fogadunk minden észrevételt, segítséget!

A kiadvány ingyenes, viszont adományokat köszönettel elfogadunk a lap fenntartására.

Az adományokat nagyon szépen köszönjük!

